

former for socialt og sundhedsmæssigt arbejde, som de enkelte kommuner måtte have planer om at iværksætte med henblik på at opnå den bedst mulige udnyttelse af de økonomiske og personalemæssige ressourcer. Derimod falder spørgsmålet om godkendelse af fælleskommunale ordninger udenfor udbygningsplanernes rammer, og indenrigsministeriet fandt ved udarbejdelsen af det foreliggende lovforslag, at det ville være hensigtsmæssigt, at der blev indsat en bestemmelse specielt for at sikre, at de mellem kommunerne indgåede overenskomster ville fungere forsvarligt i forhold til den enkelte kommune.

Da bestemmelser svarende til forslaget § 2 bl. a. er indeholdt i den gældende skolelægelov og den gældende børnetandplejelov, og da spørgsmålet om bestemmelsens ophævelse må ses i sammenhæng med problematikken omkring amtskommunernes godkendelse af og tilsyn med kommunale foranstaltninger, finder indenrigsministeriet det betænkeligt på nuværende tidspunkt isoleret at lade forslaget § 2 udgå. Indenrigsministeriet har på denne baggrund anmodet en af ministeriet nedsat arbejdsgruppe, der har fået til opgave at gennemgå dobbeltadministrationsproblematikken i relation til den kommunale og amtskommunale forvaltning, om forlods at tage spørgsmålet om opretholdelse af § 2 i forslaget op til overvejelse.

Spørgsmål 13:

Vil ministeren overveje ændring i lovforslaget således, at amtsrådet i samarbejde med primærkommunerne kan koordinere og planlægge hjemmesygeplejerskearbejdet? (En amtskommunalt ansat hjemmesygeplejerske som faglig leder og konsulent kan i samarbejde med ledende sundhedsplejerske og amtslæge (embedslæge) spare mange sygehusdage).

Besvarelse:

Af henvisningen i forslaget § 4, stk. 1, til den sociale styrelseslov følger, at den plan, amtskommunen skal udarbejde for den sociale og sundhedsmæssige virksomhed i amtet, også skal omfatte hjemmesygeplejerskevirksomheden. Der er herved for så vidt

angår hjemmesygeplejerskeordningerne tiltænkt amtskommunerne en egentlig planlæggende og koordinerende funktion i overensstemmelse med retningslinierne i socialreformkommissionens 1. betænkning, som den sociale styrelseslov bygger på. Det er indenrigsministeriets opfattelse, at der med bestemmelsen i styrelseslovens § 11, der må ses i sammenhæng med bestemmelserne i §§ 3, 10, 14, 16 og 17, er tilvejebragt et hensigtsmæssigt grundlag for amtskommunernes koordinerende og planlæggende funktioner. Indenrigsministeriet finder herefter ikke, at der er behov for i forslaget til lov om hjemmesygeplejerskeordninger at optage en særskilt bestemmelse om amtsrådets funktioner indenfor området.

For så vidt angår spørgsmålet om eventuel ansættelse af en amts-hjemmesygeplejerske som faglig leder og konsulent finder indenrigsministeriet i overensstemmelse med betænkning nr. 648/72 om hjemmesygeplejen, at det er væsentligt, at sundhedsplejen og hjemmesygeplejen søges integreret i videst muligt omfang såvel på det kommunale som det amtskommunale plan. På denne baggrund finder indenrigsministeriet, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at de planlæggende og vejledende funktioner, amtskommunen har vedrørende hjemmesygeplejen, søges løst med bistand af amts-sundhedsplejersken. Ved at udvide de vejledende og koordinerende funktioner, amts-sundhedsplejersken har inden for sundhedsplejen, til også at omfatte hjemmesygeplejen, vil amts-sundhedsplejersken kunne medvirke til at udbygge kontakten inden for sundhedsområdet, herunder kontakten mellem sygehusene og den primærkommunale hjemmesygeplejeordning. Indenrigsministeriet er iøvrigt enig i, at en vel tilrettelagt hjemmesygeplejerskeordning i høj grad vil kunne medvirke til at aflaste sygehusene og derved nedsætte antallet af sygedage. For at denne kontakt skal kunne blive så effektiv som mulig, mener indenrigsministeriet imidlertid, at det er væsentligt, at kontakten etableres direkte mellem den enkelte sygehusafdeling og den primærkommunale hjemmesygeplejeordning og omvendt.